

Taxameter: digitale gegevensdrager, 7 jaar bewaren

14 december 2012

Voor een taxiondernemer is de kilometeradministratie een belangrijk hulpmiddel bij de vaststelling van de fiscale winst. Een taxameter is dé basis voor een correcte kilometeradministratie. De belastingrechter heeft recent beslist dat een taxameter een gegevensdrager is die de ondernemer – als onderdeel van zijn bedrijfsadministratie – verplicht zeven jaar moet bewaren. En wel zo dat de Belastingdienst de door een taxameter gegenereerde gegevens binnen een redelijke termijn kan controleren. Als de ondernemer die gegevens verdoezelt, bijvoorbeeld door de taxameter dagelijks op nul te zetten, levert dat al snel een naheffingsaanslag omzetbelasting op, mét boete.

Taxiondernemer Klaas Pappot nam het niet zo nauw met zijn kilometeradministratie. Iedere dag weer zette hij de taxameter in zijn taxi op nul, en in zijn tweede wagen had hij een kilometertelleronderbreker laten inbouwen. Door die ingrepen gaf zijn administratie veel minder verreden ritten aan dan Pappot in werkelijkheid had gereden.

Toen de inspecteur dat alles constateerde bij een boekenonderzoek, legde hij Pappot een naheffingsaanslag BTW op, mét boete.

Pappot verzette zich tegen die correctie bij Hof Arnhem, maar die maakte korte metten met zijn verweer. Het Hof was het eens met de inspecteur dat Pappot's kilometeradministratie – door het nullen van de taxameter én het gebruik van de kilometertelleronderbreker – geen deugdelijke basis vormde voor de vaststelling van de fiscale omzet en winst. De inspecteur had de naheffingsaanslag BTW terecht opgelegd.

Het Hof besliste dat de taxameter aangemerkt moest worden als een gegevensdrager die tot de administratie behoorde. Pappot moest die gegevensdrager, en de automatisch door de taxameter gegenereerde gegevens, ten minste zeven jaar bewaren. Aan die verplichting had hij niet voldaan: door de taxameter dagelijks op nul te zetten en verder iedere andere vastlegging van de primaire gegevens achterwege te laten had Pappot geen deugdelijke administratie voorhanden. Pappot ging tegen die uitspraak in cassatie bij de Hoge Raad, zijn cassatieberoep werd zonder nadere motivering ongegrond verklaard.

Commentaar

De primaire gegevens voor een bedrijfsadministratie worden steeds vaker op digitale gegevensdragers bewaard. Denk aan laptops, iPads, blackberry smartphones, iPhones, etc. Die gegevensdragers behoren in beginsel – net als de kassarollen van vroeger – tot de bedrijfsadministratie. In bovenstaande uitspraak wordt de taxameter aangemerkt als een gegevensdrager die tot de administratie behoort. Daardoor treedt de bewaarplicht in werking: de ondernemer is verplicht de taxameter zeven jaar lang te bewaren, op een zodanige manier dat de gegevens die de taxameter vastlegt reproduceerbaar zijn en dat de Belastingdienst die binnen een redelijke termijn kan raadplegen. Voldoet de ondernemer daar niet aan, dan kan de inspecteur de administratie verwerpen, en de fiscale winst en omzet ambthalf vaststellen. Bijkomend nadeel is dat de bewijslast dan wordt omgekeerd: de ondernemer moet zelf aantonen dat die ambthalf aanslag te hoog is. En dat wordt lastig als de vereiste gegevens niet voorhanden zijn.